

La República

La Fundació Mascort ressegueix la història de la ceràmica amb 250 peces de totes les èpoques d'una col·lecció particular

Agències Dimecres, 14 de juny de 2023

- Publicitat -

ACN Torroella de Montgrí – La Fundació Mascort de Torroella de Montgrí (Baix Empordà) ressegueix la història de la ceràmica amb 250 peces de totes les èpoques procedents de la col·lecció particular de l'advocat barceloní i amant de l'art Ignació Brugarolas. La selecció del seu llegat, que s'exposa a la Casa Galibern per primera vegada, inclou des de ceràmica catalana a precolombina, passant per Europa, la Xina i el Pròxim Orient. Amb la mostra 'A la recerca de la bellesa. La col·lecció de ceràmica d'Ignació Brugarolas', la fundació vol oferir al visitant "una visió completa d'aquest art, revelant-ne la bellesa i diversitat d'aquesta tècnica ancestral". Les peces de la col·lecció que s'exposen, marcades per la seva heterogeneïtat, abasten des del segle IX fins al XIX.

'A la recerca de la bellesa. La col·lecció de ceràmica d'Ignació Brugarolas' reuneix a Torroella de Montgrí una acurada selecció de la col·lecció particular de l'advocat i amant de l'art barceloní. Fins ara, no s'havien exposat mai en públic. L'exposició de la Casa Galibern, seu de la Fundació Mascort, mostra 250 de les peces, escollides i seleccionades pel doctor en Història i comissari de la mostra Josep Antoni Cerdà.

Publicitat

PRIVACITAT

Segons destaca la Fundació, Brugarolas (Barcelona, 1949-2021) va incorporar la ceràmica a la seva quotidianitat “per poder gaudir de la seva bellesa, que segons afirmava pot provenir de la seva decoració, forma, raresa, espontaneïtat, gust popular o creació artística”. “Considerava que cada objecte té una màgia pròpia i una bellesa singular, i aquesta era l’atracció que el captivava i el convidava a desitjar-lo”, precisa l’entitat.

L’exposició a la Casa Galibern, que es podrà veure fins a mitjans octubre, vol posar en relleu les peces més notables de la seva col·lecció particular. I al mateix temps, ser un homenatge cap a la seva figura. El recorregut per les dues plantes s’estructura en funció de la procedència, el material o l’estil de la ceràmica.

Comença amb una secció dedicada a les peces ceràmiques per les quals Brugarolas es va sentir especialment atret, incloent-hi la xinesa i la precolombina. Seguidament, l’obra de terrissa mostra recipients medievals, on destaca una col·lecció de gerres d’aiguamans catalans (segles XVIII i XIX) i plats de Girona, Arenys de Mar i Mataró. Aquí també es pot contemplar un plafó barceloní de rajoles policromades (segle XVII) que representa un encontre entre dos cavallers, i que prové de la masia fortificada de Can Banyadó, a Badalona.

L’elegància de la ceràmica del Pròxim Orient acaba de completar la planta baixa de la fundació. S’hi exhibeixen plaques policromes de ceràmica safàvida de l’antiga dinastia persa (1502-1736), de Kashan i Nishapur (segles X i XI), així com alguns exemplars de la famosa producció d’Iznik (a la Turquia actual).

Ceràmica renaixentista

PRIVACITAT

El primer pis de la Casa Galibern inicia el discurs expositiu amb les peces de pisa catalana que van captivar l'atenció del col·leccionista, entre les quals destaca una fruitera de la sèrie anomenada 'de la botifarra'. Aquí també es fa palesa la passió de Brugarolas per la ceràmica policromada renaixentista italiana. Hi ha peces procedents de centres productors com Deruta, Urbino i Castelli, on predominen plates i sotacopes que representen escenes del món clàssic grecoromà i dels relats de l'Antic i el Nou Testament, així com un conjunt de beneiteres d'ús privat.

Centrant-se en la ceràmica espanyola, el recorregut també mostra la predilecció que Brugarolas sentia per l'aragonesa. Però també per les peces de centres productors com ara Triana, Talavera de la Reina, Puente del Arzobispo, València o Manises.

Al final del recorregut s'exhibeix una col·lecció de plafons ceràmics de sants, on representacions com la Mare de Déu del Roser i sant Antoni de Pàdua conviuen amb autèntiques rareses, com un plafó inspirat en un gravat de l'Ecce Homo, un altre amb la imatge de sant Lluís de França o el de sant Hipòlit màrtir, datat l'any 1716 i signat per Josep Gual (1700-1737). També destaquen plafons de grans dimensions, com és el cas del de sant Miquel arcàngel encadenant el dimoni i el de la Mare de Déu del Roser flanquejada per santa Caterina de Siena i sant Domingo de Guzmán.

L'exposició d'estiu de la Fundació Mascort, amb entrada gratuïta, es podrà visitar fins al 15 d'octubre.

Publicitat

PRIVACITAT